

ELŐFIZETÉSI FÜLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.

Hat hóra 2 frt 50 kr.

Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK.

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlőért 7 kr.

készeriért 6 kr, többszöriért 5 fr fizetendő.

Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 fr.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összekötésben levő hirdető-írások, előfizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

vasárnap reggel.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba: (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

A választók névjegyzéke.

Valahányszor képviselőválasztás fordul elő, mindannyiszor panaszok és vádaskodások merülnek fel a választók névjegyzéke ellen s oly kifogások támasztanak, melyeket annál kevésbé lehet indokoltaknak tartani, minél inkább nyilvánvalóvá tűnik ki az, hogy rendszerint idejüket multák s minél inkább bizonyos az, hogy ezen panaszok, vádaskodások csak rövid életűek lehetnek.

Ugyanis: a választók névjegyzéke — mondja az 1874. XXXIII. t. cz. 29. §. — hivatalból állítatik össze és évenként hivatalból igazittatik ki, tehát a panasz és vádaskodások csak is egy évre szólhatnak, különös a dologban csak az, hogy ezek, — mint fenn érintők — a választások alkalmával fordulnak elő s a mint a választás megtörtént, a panaszok s vádaskodások is megszűnnek.

Persze, hogy az ilyen panaszok, még azon időkből veszik származásukat, mikor még a választók összeírása az 1848. törvényzikk értelmében az általános képviselőválasztások előtt eszközöltetett s három éves tartammal birt s így bizonyos szokássá vált s ezen szokás átment mintegy öröklőleg napjaink történetére is, a midőn a választók névjegyzéke évenként hivatalból kiigazittatik.

Legyen ezen dolog azonban bármiképen is s származzék ez bár a mostani vagy a régi időkből s birjon bármily időtartammal, kisebb vagy nagyobb alapossággal, az mindenesetre konstatált dolog s tény, hogy panaszok és vádaskodások emeltek a választók névjegyzéke ellen a képviselőválasztások alkalmával. Ezeket pedig az illető helyeken és fórumokon orvosolni kell. De hogy ezen orvoslás az érdekelt panaszosok részére

kedvezőleg történhessék, szükséges, hogy ők maguk is a törvény rendelkezéseihhez tartásuk magukat, nevezetesen, hogy a választási jog megsértéséből benyújtott panaszok az időből ki ne fogyanak; mert rendszeren akkor adatnak be az ilyen panaszok, mikor már a választók névjegyzéke a törvényes szentesítést minden fórumon megnyerte s mikor a panaszokat csupán a törvényileg kitűzött határnap meg nem tartása miatt el kell utasítani.

Éppen ez okoknál fogva időszerűnek tartjuk mindazokat, kik az országgyűlési képviselő választására jogosultsággal bírnak figyelmeztetni ezen körülményre különösen most, midőn 1888. évre szóló választási összeírások a hivatolt törvény 40. §. értelmében már megkezdettek s városunkra nézve a folyó évi június hó 5-e s következő napjai erre kitűzettek, hogy a központi választmány ezen kimutatások alapján a névjegyzék összeállítását június 15-én megkezdhesse az egész vármegyére nézve.

„Az egy választó kerülethez tartozó városok és községek névjegyzékét (42. §.) a központi választmány a kerület minden városának, vagy községének és körjegyzőségének megküldi.“ Ezen névjegyzék a községekben szokásos módon a hivatalos helyiségekben közszemlére kitétetik s elene a felszólalásokat, a nyilvános kitélt tiz nap alatt írásban beadhatni az előjárásnál, melyekről kivánságra térítvény adandó. De a felszólalásokat is (45. §.) mindenki megtekintheti s azokra a névjegyzék kitételének napját követő husz nap alatt mindenki, ki felszólalni jogosítva van, írásban észrevételeket nyújthat be. A felszólalások és az észrevételek fölött a központi választmány határoz.

A központi választmánynak határozatai szeptember 20-ától szeptem-

ber 30-ig közszemlére kitétetnek. Ezen határozatok ellen a kézbesítéstől számított tiz nap alatt a kir. kuriához fellebbezhetni. A fellebbezés írásban nyújtandó be a központi választmány elnökéhez.

„A névjegyzék végleges összeállításának s megküldésének záros határnapja minden évben december 30-ik napja“ (54. §.) s az ekint kiigazított névjegyzék (55. §.) a kiigazítást közvetlen követő naptári évre érvényes.“

Oly panaszok, vádaskodások, felszólalások a választási névjegyzék ellen, melyek a jelzett s törvény által dekretált határnapokon túl s plane olyanok, melyek december 30-ik napja után bárhol s bármi uton történnek vagy támasztanak, érvénytelenek s figyelembe nem vétetnek; s azért ismétljük abbéli figyelmeztetésünket, hogy a jövő 1888. évre választási jogának gyakorolhatására mindenki a most működő összeíró küldöttségeknél érvényesítse a választók névjegyzékébe való felvételét.

A legnemesebb növénynedv.

— Husz István. —

(Folytatás.)

A perzsa nő, írja Brugsh a híres orientalista, ha betegségében európai orvoshoz fordul, csaknem mindig legelőször is azt kérdezi, ha szabad-e a gyógykezelés folyamában borral élnie? E szokást ott tiszteletre méltó régi legendák igazolják, melyek ellenében az izlam tilalma gyarlónak bizonyult. Így Gustasp király (Darius Hiotaspis), ki Zoroaster tanát befogadta, midőn először bort ivott, megpillantotta helyét a paradicsomban. Más legenda azt mondja, hogy mivel a szőlő a legkedvesebb gyümölcséig el nem áll és sokan szerettek volna abban télen és tavasszal is gyönyörködni: megparancsolta Dsemsid, az

égi barátja s az emberek jótévéje, hogy sajtolták ki annak levét és hozzák eléje naponként, ő majd megizleli. Tette is ezt mindaddig, míg csak az csipős nem lett, ekkor azt hívének, hogy méreggá vált, elzáratta. Nemsokára egyik kedvencz rabnője fejfájásban szenvedett s fájdalmi annyira elviselhetlenek voltak, hogy meg akart miattok az élettől válni, gyilkoló mérgül pedig épen a szőlő karcos levét választotta. Midőn a méregnek hitt folyadékot bevette, 24 óráig aludt félbenszakítás nélkül, fölébredve pedig egészségesnek érezte magát. Megtudta ezt Dsemsid s azóta rendes italul választotta a szőlő biborszínű nedvét, mely erősítő szere az életnek s legjobb pirosítója az emberi arcz színének.

Ettől fogvást Iran fejedelmei szivesen tartanak borral fűszerezett lakomákat s hozzájuk nem hiányzanak jó boraik sem. Így Grúzia vagy Georgia tartományban a Kaukaszban szép és dús borteremő hegyei vannak, ma bár orosz hatalom alatt, de még mindig elég közel Iranhoz. Itt terem a tizes kachetiai vörös bor, mely a legfinomabb burgundival is kiállja a versenyt, de kivitelre Európa felé kevés jut belőle, mert legnagyobb részét Keleten fogyasztják el. A champagneit pedig, bár az ő szemökben gyaur (hitetlen) termék, épen minden lelkiismereti bántalom nélkül élvezik ma izlam hívei, mert azt tulajdonképpen kiforrott bornak nem is tekintik. Lehet találni expedienst, csak akarat kell hozzá. Pl. II. Szelim zultán csak azért mondta föl a velenceieknek a már 30 éves békét, hogy a kitünő ciprusi bornak termő földét birtokába vehesse.

Hazánkban is régi a bor használata. Ama római boros pinezének, melyre 1817-ben Lovad pusztán bukkantak Komárom megyében, korát meghatározni csak hozzávetőleg lehet; mert a történet könyve csak annyit bizonyít, hogy a rómaiak hazánk dunántúli része (Pannonia) meghódítására Kr. e. 35 évvel indultak és tartományukká ama 18 év leforgása alatt tették, melyek-

— Nini, hisz ez én vagyok, meg Plutó! Nézd csak kutyám, le vagyunk rajzolva. De ez még nem kész, miért nem végzi be?

— Hát bevégezzem? kérdé mosolyogva a fiatal ember.

— Természetesen. Jer ide Plutó, de most nyugodtan kell lenned, lerajzolnak bennünket.

S ezzel folytatta a félben hagyott koszoruzást.

Az utas azonban nem mozdult, gyönyörködve nézett rájuk.

— De hát miért nem rajzol tovább? kérdé a leányka, midőn felpillantva észrevéve, hogy a „festő“ csak áll. Tán nem úgy ülök, mint előbb?

— Jól ül, csak maradjon.

S folytatta a rajzolást és ezuttal szerencsésen be is fejezte. A fiatal leánynak tetszett, megdicsérte, hogy nagyon jó.

— Azonban — szól komolyan végignéve az ifjun — ön előbb azt mondta, hogy utközben rajzolgat csak, hát utazik?

— Igen.

— Hová?

— Messze a világba! Mindenfele, hol emberek laknak.

— Európát elhagyja?

— Egyelőre nem.

— Nemde ön művész? folytatá naivul a kérdezősködést.

— Most még talán nem, de remélem, hogy az leszek.

— Aztán milyen művész? Mert azt mondta, hogy nem festő.

TÁRCZA.

Mendelssohn „Frühlingslied“-je.

— Szentgáli Dezső. —

Mendelssohn minden darabja közt nekem legjobban tetszik az ugynevezett „Frühlingslied.“ (Tavaszdal.) Vannak Mendelssohnknak ennél szebb darabjai is; de hiába! előttem ez a legszebb. Nem nagy szabású darab ez, nem kell hozzá pápaszem s magasra ránczolt homlok; olyanforma, mint mikor szép májusi napon, egy gondtalan, vidám, 14—15 éves leányka kimegy a lombos, virágos kezdő erdőbe, ott bokréta-szedés és futkosás közben énekel, közbe-közbe meg elkaczagja magát. Csupa nap-sugár, csupa virág, csupa kaczagás.

Lehet különben, hogy azért tetszik annyira, mert tudom történetét. Régen, mikor kis gyermek voltam, egyszer nem akartam skálázni. Tanítómat kértem, adjon nekem már szép darabokat, az örökös, unalmas skála helyett. Tanítom mit sem szólva, elem teszi Mendelssohn Frühlingsliedjét. Persze, nem tudtam eljátszani. „Lássa, ha a skálát nem tudja, ezt soha sem fogja eljátszani. Pedig ez igen szép darab; Mendelssohnknak menyegződala.“

Kértem, beszéljen róla valamit, mert szegény jó öreg igen sok darabnak tudta a történetét, s ha jó kedve volt, el is mondta.

— Játsza hát szépen a skálát, s óra végén menjünk ki a kertbe.

A harminczas évek elején a Hamburg-

ból Altona felé vezető uton egy csinos utiruhába öltözött ifju haladt. Gyönyörű szép júniusi nap volt. A fák s bokrok telve virággal, az illatos léghen a pillangók egész raja karikázott, méhek döngicséltek a virágokon, a lombokon, s fenn a magasban madarak énekeltek. Mindenfelé öröm, vigáság ült az arczokon, mit a tavaszi nap okozott.

A fiatal utas is vidám volt. Vidámságát fokozta az ifjuság, a szívében honoló remény, a bizalom a jövő iránt. Nyílt, derült tekintettel nézett szét s mintegy hirtelen gondolatától kaptatva, letért az országutról, s a pagony hús útján haladt tova, mely a két város határát köti össze. Versenyre kelve a madarakkal énekel, s nem kevésbé buzgón, mint a méhek s pillangók tekintgetett a virágok után, s szedte őket bokrétaiba.

Egyszerre egy park rácsos ajtaja előtt találta magát, milyenek nagy számmal vannak Hamburg s Altona közt, és mintegy testvéri köteléket képeznek a két nagy város közt.

Utasunk bepillantott az ajtón. — Meglepetve állt meg, leigézve egy kedves látványtól. Nem messze az ajtótól, teljes díszében virágos rózsalugas alatt ült egy fiatal 14—15 éves leányka, könnyű fehér ruhában, haja, keble tele szeszélyesen oda tűzködött rózsával, s abban fáradozott, hogy egy óriási new-foundlandi kutya nyakára rózsakoszortat fűzzön.

A fiatal ember pár pillanatig mosolygva nézte a kedves jelenetet, azután kinyit-

va az oldalán függő nagy tárczát, rajzolni kezdte. Gyorsan haladt munkájában, de hogy kényelmesebben dolgozhassék, az ajtónak támaszkodott, mely a nyomásnak recsegve engedett s felnyílt.

A kutya megmozdult a neszre, s idegent vevén észre, morogni kezdett.

— Csendesen, Plutó! utasítá rendre a leányka.

De Plutó csak morgott tovább s oly mozdulatot tün, mintha el akarna rohanni.

— Csendesen, ha mondom, békétlenkedett urnője.

S minthogy a kutya csak nem hallgatott el, ő is felpillantott, s észrevette az idegent, ki kalapját megemelve, mosolyogva közeledett.

— Bocssáson meg a tündér-kisasszony, ha zavarom varázsló munkájában.

— Nem vagyok én tündér-kisasszony, kacagott fel a fiatal leány, s nem is varázslók, csak ennek a csunya Plutónak a nyakára akartam koszorut fonni, s ez a gonosz nem engedi. De hát nem maradsz csendben? — fordult a kutyához, mely bárátságatlan mozgással közeledett a fiatal ember felé.

Ekkor a tárczából több lap hullott ki, s a leányka meglátta, hogy azok rajzok.

— Ah ön festő? kérdé kíváncsian.

— Azt nem mondhatnám, csak kedvtőlésből, utközben rajzolgatok.

— Szabad megtekinteni a rajzokat?

— Oh igen. Tessék, itt vannak.

A leányka lapozni kezdett, egyszerre csak meglepetve kiáltott fel.

ből időszámításunk kezdő pontja előtt 12, utána pedig 6 forgott le az idő kerekén. A szerémségi borok 376 tájékán már olyan hirre kaptak, hogy Claudianus, Bonfini, Ransanus, Galeotus Martius, Cuspinianus stb. irók vetélykedve magasztalják. Nagy Lajos királyunk 1372-ben megengedi a kismártoniaknak, hogy boraikat Morva, Cseh és Lengyelországba épen olyan szabadalommal szállíthassák, mint a soproniak.

V. István király a tokaji bordézsát (decimas vini, ubi vineae modo sunt plantatae) 1271-ben az egri püspöknek adományozta. Mily fejedelmi ajándék volt az, kitűnik onnan, hogy Nagy Lajos idejében 1380-ban a bortized az egri főpapa már 10,000 drb. aranyat jövedelmezett. II. Ulászló király öcsese Albert pedig, miután 1491-ben Tokaj vidékét földulta, onnan 2000 hordó bort rabolt el boszúságában, mivelhogy magyar királylány meg nem választották. Szobjeszky János lengyel királynak meg már, midőn 1683-ban november 26-án Szepsiben 40000 fejből álló segéderegével megállapodott, Tokaj, Tarczal, Talya, Mád és Bénye községek 1000 hordó bort ígértek, hogy taborát vidékükön keresztül ne vezesse. A tokaji aszu és más-lás azonban csak 1650 óta kapott hirre, mit meg inkább előmozdítandó, Mária Terézia 1770-ben az aszúbort minden dézsma alól fölmentette. Ő maga is kedvelte a tokajit és estenkint özvegysége ideje óta használt belőle egy kicsit, évi pinczeiadásai közt e ezimen 15 pint szerepel. Többet ittak papagályai, mert ezeknek két tonna járt ki, hogy kenyéradagjaikat abba mártva kaphassák meg.

(Folyt. köv.)

Ar-Maróth, 1887. június hó 2.

Az ar-maróthi választókerület választó értekezlete május hó 31-én zajosán folyt le, — de nem eredményezte a jelen volt választó közönség többségének öhaját. — Az értekezletet Máriássy István mint választó megnyitotta, s az értekezlet feladatát jelezvén, elnök és jegyző választását indítványozta, mire elnöknek Dillesz Sándor, jegyzőnek Dr. Nécsey közkívánattal felkértek. Ezután Bodó Lipót, Pristyk Neit és Vincze Gyula urak által gróf Migazzy Vilmos nagy lelkesedés között, — Kosztolányi Aurél, Köves József és Dr. Belicza Pál urak által gróf Keglevich István ajánlatott képviselőnek.

Az ezután bekövetkezett nagy zaj és éles kifakadások lehetlenné tették a tanácskozást, és az értekezlet szétoszlott; — a gróf Migazzy Vilmost öhajító választók mintegy 200-an a felső vendéglőbe vonultak, — hol egy újabb, már pártértekezletben gróf Migazzy Vilmost jelöltjöknek ismét kikiáltván, — az egész közönség elment a gróf urhoz; — azonban a leg-

— Nem. Én zenész vagyok. Hamburg-ban születtem s most körutra indulok.

— Csak így, minden nélkül?
— Dehogy! nevetett a fiatal ember, podgyásom Altonában van, s holnap indulok onnan.

„Tereza!“ — hangzott hirtelen a park belsejéből. — Ah, édes anyám hív! Istenönnel! Futni kezdett. A lomha Plutó utána. Futása közben azonban visszafordult.

— Legyen nagy művész, s ne feledjen bennünket: Plutót, s engem?

És eltűnt.
A fiatal ember egy darabig mosolyogva nézett utána. — Lassan, elkomolyodva leült a rózsalugas alá, s merengve tekintett maga elé. Pár percz utulva azonban, mintha álomból ébredt volna fel, megrázkódott.

— Nagy művész! . . . Igen az leszek! Leszakított egy rózsát, a kép mellé tette, s elhagyta a kertet.

És nagy művész lett.
Bejárta délt, éjszakot, Európa keleti részén ép oly jól ismerték, mint nyugaton e nevet:

Mendelssohn-Bartoldy Félix.
Évek multak el. A tavasz mindenkor meghozta a rózsát a lugásra, a kis Tereza, kiből lassan nagy leány lett, évenként felkereste azt s koszorút fűzve alatta a „művész“re gondolt — Vajjon látom-e valaha? — vajjon gondol-e rám?

Évek multak el, de a művész nem feledte a kis Terezát.

Ujra tavasz van. A fák, bokrok ép úgy virágoznak, a pillangók rajta ép úgy karikáznak, a méhek úgy döngicsélnek, a madarak ép úgy énekelnek, mint „akkor.“

Most is halad egy utas a Hamburgból

nagyobb meglepetésre gróf Migazzy Vilmos ur a bizalmat megköszönte — a jelöltséget el nem fogadta. — Ezen váratlan fordulat után a felső vendéglő nagytermében gyült össze ismét a választó közönség, — és a fölötti sajnálkozásának kifejezést adva, hogy Migazzy Vilmos gróf a jelöltséget el nem fogadta, — felkérte Detrich Péter urat, a ki az értekezletben nyomban megjelent és a jelöltséget elfogadta.

* * *

Június hó 1-én tartott rendkívüli közgyűlésben felolvastatták a királyi leirat. — Június hó 2-án délutánra összehívott állandó választmányban a képviselő választások határnapja mind a három kerületben június hó 17-ére tűzött ki. — A szavazat szedő küldöttségek következőleg alakítottak:

Lévai választó kerületben: Választási és első szavazat szedő küldöttség elnöke Dillesz Sándor, a második szavazat szedő küldöttség elnöke Lakner László, választási és első szavazat szedő küldöttség jegyzője Dr. Kaszaniczky Kálmán, a második szavazat szedő küldöttség jegyzője: Novotny Imre. Helyettes elnökök: Csekey Vilmos, Medveczky Sándor.

Az ar-maróthi választó kerületben: Választási és az első szavazat szedő küldöttség elnöke Vass Lipót, a második szavazat szedő küldöttség elnöke Kittenberger István, választási és első szavazat szedő küldöttségi jegyző Dr. Belicza Pál, a második szavazat szedő küldöttség jegyzője Raselman Tamás. — Helyettes elnökök: Conlegner József és Morvay György. Helyettes jegyzők: Simonyi Béla és Kopcsányi László.

Az újbányai választó kerület választási és első szavazat szedő küldöttség elnöke: Tomsányi Gyula, — a második szavazat szedő küldöttség elnöke: Petykó Elek; választási és első szavazat szedő küldöttség jegyzője Volánszki Ferencz, a második szavazat szedő küldöttség jegyzője Truszka Antal. Helyettes elnökök: Gajdosik Ráfael; — Chrastyek Mihály, helyettes jegyzők: Strbik József, Kabina József. — r. t.

Magyarország élelmezése. Az akadémia legutóbbi nagy gyűlésen Keleti Károly r. t. előadást tartott „Magyarország élelmezése“ czimvel. A terjedelmes dolgozat érdekesen bizonyítja azt a tételt, hogy minél csekélyebb valamely háztartás és összeségükben, valamely társadalmi rend és osztály évi jövedelme, annál nagyobb kvótáját fogyasztja a pusztá életfentartás költsége, vagyis az élelmezés. Részletesen ismerteti a hazánkbeli különböző vidékek s nemzetiiségek élelmezésének minőségét és mennyiségét. Így a jászberényi nép élelmezése a következő: a férfiak reggelije pálinka, szalonna és kenyér, — a nők s gyermekeké friss tej; gyümölcs idején mindnyájuké dinnye. Ebédre rendszerint kétféle készült s bort is fogyasztanak; így él a cseléd s napszámos is. Estefelé uzsonna, tavaszon kenyér, szalonna, aratás idején juhturó, később dinnyéből áll. Este vacsora, zöld főzelék, és hetenkint kétszer vízben főtt tézsa (turócsusza). Télen aránylag jobb az étkezés, mert több húst

Altonába vezető uton; csak hogy nem a gondtalan, vidám ifju. Férfia már az, ki nyugodtan, komolyan lépdel. Megtalálta amit keresett: hirt, nevet, dicsőséget. Lipcsében conservatoriumot alapított, s Berlinbe hívják udvari karnagnak.

Betér „abba“ a parkba. De hiába néz körül. Virágzik a rózsalugas, de Tereza nincs alatta. Leül alája s vár. Előveszi „azt“ a képet; nézi, — nézi; majd hirtelen megfordítja, vonalakait huz rajta végig, s elkezd írni. Kottát ír.

Midőn bevégezte, fölkel, s neki indul a parknak a ház felé. Csendes minden. Kertészszel találkozik s kérdezi őt a ház ura felől. Megtudja, hogy egy berlini bankáré, ki minden évben itt tölti a nyarat, jelenleg azonban Berlinben maradt, mert beteg.

Mendelssohn Berlinbe megy, felkeresi a bankár házat s beküldi a képet, melyre kottát írt Terezának.

A képen a „Frühlingslied“ volt.
Tereza egy hó mulva neje lett.

A szép éjszaka.

— Göthe után. —

Kedvesemnek kis kunyhóját
Csendes estén elhagynom
És az alvó sötét erdő
Néma csendjét hallgatom.
Áttörök a hold a fákon,
Jő a szellő s szűttekint,
És a nyírfa hajladozva
Édes tömjént szerzte hint.
Ugy imádom azt a hüvös,
Néma csendes nyári éjt;
Itt a csudában érzem én csak
A legtisztább égi kéjt.

és szalonna-félét fogyasztanak, ami részben abban is leli magyarázatát, hogy az eljegyzések, lakodalmak, fonókkák, dísznőtorok ez időben szoktatni, és hogy a magyar vendégszeretet igyekszik a vendégek táplálásáról lehetőleg dusan gondoskodni. Ennek ellentétje pl. a nagyrozcei járásbeli nép élelmezési módja. Itt a nyomor csaknem folytonos. Nyáron át zabkenyér mellett berántott kását, délre már nem mindig, de ha van burgonyát sóval, vagy valami zöldségeműt s ennek hiányában kenyeret pálinkával, s estebédre ismét valami főzeléklevest esznek. Hus ritkán kerül a felső gömörmegei szegény nép asztalára, addig semmi esetre sem, míg a férfiak az alföldi aratásról vissza nem térnek. Télen át csaknem kizárólag burgonyán él a nép, a melyet sültve sóval élvez; e mellett káposztát sertéshussal ünnepe- és vasárnapokon. Azonkívül köles és kukoriczakását, csekélyebb mennyiségben borsót és paszulyt fogyasztanak. Hasonló rossz táplálkozásu az oláh nép is. A Keleti által összeállított statisztikai adatok eredménye az, hogy Magyarország lakossága, az egy éven aluli gyermekek elhagyásával, a nyers élelmi cikkekkel évenként 76.26 millió métermázsát fogyaszt, a melyből fejenként és éven át egy férfire 726.2 kgr., egy nőre 546.90 kgr., egy gyermekre 414.53 kgr., az átlag emberre pedig 574.90 kgr. esik. Az élelmezési költség férfiaknál 24 kr. (átlagos napszám 54.9 kr.) a nőknél 18 kr. (napszám 36 kr.) a gyermekekénél 12.8 kr. (napszám 25 kr.) Világos tehát, hogy a köznépnél az élelmezés nem okoz túlságos terhet. Az értekező ezután fejtegeti a különbséget, a mely a városi és vidéki lakosság táplálkozása között van; az előny természetesen a városiak részén áll.

A mi az italok fogyasztását illeti, általános jellemzésül montható, hogy a szegényebb megyékben erős a pálinkafogyasztás, míg a gazdagabb megyékben inkább a bor szerepel. Hogy a hiányos táplálkozás, a mely karöltve halad a fokozott pálinkaivással, befolyással van a népesség testi szervezeténél, az kétségbe nem vonható s ez nyilvánul a hadsereg és honvédség újonczási statisztikájában. Gyöngye testalkat és testhiba a szegényebb megyében mindig sokkal nagyobb mértékben fordul elő, mint a gazdagabb vidékeken. Az értekezőst élénken megéljenzte a közönség, mire a közgyűlés az elnök néhány befejező szava után véget ért.

R. H.

Különfélék.

— **Képviselőválasztási mozgalmak.** Országszerte a legnagyobb élénkséggel folynak a választási mozgalmak, melyek sok helyen erős rengésbe hozzák közéletünk egyhangúságát. Az ar-maróthi kerületben: gr. Keglevich István kormánypartii, ellenjelöltje Detrich Péter függetlenségi, az újbányai kerületben Kazy János kormánypartii, a körmözbányai kerületben Dr. Amón Ede kormánypartii; kerületünkben eddig csak egy jelölt van, a szabadelvűpartii Konkoly Sándor, kimármegkezdte a kerületben körútját. A függetlenségi párt

Megfoghatlan a gyönyör itt
S mégis, mégis istenem!
Ezer ilyen édes éjért
Azt az egy lányt add nekem!

Gelléri.

A gyorsposta.

— Tűzbe veletek, zajos ifjurágom emlekei! . . . monologizált Feledő Ernő fiatal ügyvéd váci utcai lakásán, s egy halom illatos levelet, rózsaszín szalaggal átfont hajfűrtöket, egy sereg vizitkártya- és kabinet-fényképet, félkeztyűt legyezödarábot, hervadt rózsákat dobált a kandalló lángjai közé. Vagy félóraig tartott a munka, s mikor az utolsó levél is elhamvadt, Jenő ur mély sohajjal folytatta a monológot.

Készen volnék! . . . És most, hogy viharos multam minden nyomát megsemmisítettem kezdjük az életet azzal, hogy jöjünk tisztába a helyzettel. Még ma, — most mindjárt nyilatkozni fogok az angyali Mathildnak, érzem, hogy nélküle nem élhetek. Megyek meg kell tudnom szeret-e, akar-e imádott kis feleségem lenni.

Jenő tiz percz mulva egy emelettel lejjebb, Margiték lakásának előszobájában kérdezte a szobalánytól:

Itthon találok Margit kisasszonyt?
Igen, egyedül van, ő nagyságáék nincsenek honn.

Itthon van, egyedül van, a szerencse velem van, gondolta Jenő és benyitott a kedves kis terembe, ahol ő már három hónap óta szívesen látott vendég.

Az angyali Margit a pamlagon ült, olvasott, s szívélyesen nyújtotta kis kezét az érkező felé, aki otthonosan telepedett le, vele szemben egy alacsony tamlásszékre.

hívei ma délután 5 órakor a vendéglő nagytermében értekezletet tartanak, melynek célja: jelöltet állítani. A választások — mint ezt lapunk előző számában megírtuk — e hó 17-től 26-ig ejtetnek meg. Vármegyénk központi választmánya e hó 2-án tartott ülésében a lévai választókerületben a választást 17-ére tűzte ki. Választási és első szavazat szedő küldöttség elnöke: Dillesz Sándor, a második szavazat szedő küldöttség elnöke: Lakner László; jegyzők: Dr. Kaszaniczky Kálmán és Novotny Imre. Helyettes elnökök: Csekey Vilmos és Medveczky Sándor.

— **Büttner Emilnek** vármegyénk köztszetelet- és szeretetben élt tisztii ügyészének haláláról lapunk előző számában már megemlékeztünk. A mélyen süjtött rokonság gyászjelentése így szól: „Büttner Berta Kösáné, Büttner Molly-Márkovichné, Büttner Lina-Benedek Aladárné és G. Büttner Julia a maguk és az összes rokonság nevében mély bánattal jelentik: szeretett jó testvérbátyjuknak günterwitzi Büttner Emil unak Barsvármegye volt tisztii ügyészének, 1848-iki 9-ik zászlóalj honvédjének, folyó május hó 28-án életének 54-ik évében, hosszas súlyos szenvedések s halotti szentség felvétele után történt gyászszos elhunytát. A boldogultnak hült tetemét f. hó 30-án délután 5 órakor fognak az aranyos-maróthi sírkertben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent miseáldozatok folyó hó 31-én fognak bemutatni a Mindenhatónak. — Ar-Maróth, 1887. május hó 28-án. — Nyugodjék békében!“

— **A lévai m. kir. honvéd- és polgári lövészegylet** évi rendes közgyűlését május hó 22-én tartotta meg Léván a városház tanácstermében, mely jóváhagyó tudomásul vette a választmány évi jelentését, megadta a pénztárnoknak a felmentvényt s az egylet új igazgatóságát következőleg alakította meg: Petényi Sándor alezredes igazgató, Leidenfrost László aligazgató, Szabó Lajos főlövész, Thuránszky Rezső lövész, Dr. Halasy Kálmán titkár, Mercader Alajos pénztárnok, Becsey Antal gondnok. — Választmányi tagok: Rónay Gusztáv, Horváth Mihály, Dr. Mogány Károly, Sarmir János, Szilaveczy Sándor, Pólya Károly, Belcsák László, Dr. Brach Ferencz, Czirik János, Holló Sándor, Huberth Vilmos, Mácsay Lukács. — Az egylet jelenleg 92 tagot számlál, kik közül 20 a honvédtisztikai tagja 72 pedig polgári, — s ezek közül ismét 28 vidéki 44 pedig helybeli lakos.

— **Gyászhir.** Botka Ilonát hosszas szenvedés után mult hó 30-án ragadta ki a halál övéiköréből Nemesényben. A korán elhunytnak ravatalát kesergő anya, szerető testvérek s rokonok és számos részvevő vette körül. Áldás porain!

— **Első miseáldozat.** Első miséjét tartotta e hó 19-én, Verebélyen — szülőhelyén — Trubinyi János, volt esztergomi papnövendék. A templom, mely nem ünnepélyes alkalmakkor is kicsiny: a plébániához tartozó négy község híveinek befogadására, a zsufoltságig megtelt e napon, mert körülbelül 100 éve, hogy benne ily ünnepélyesség végbement. A vidékről is számosan jöttek el, hogy részük legyen

Néhány, kölesönösen zavarban váltott szó után Jenő hirtelen elhatározással megragadta Margit kis kezét.

Margit, én szeretem önt!
Kérem, Jenő, ne beszéljen így . . ne most . . . beszéljünk másról.

Tehát ön nem hisz nekem, Margit? . . . Nem hiszi, hogy a három hónap óta, mióta ismerem, más ember vagyok, mint voltam? S azt kívánja, hogy ne beszéljek szerelemről, fojtsam el szívemben azt a hangot, mely azt sugja, hogy tárjam föl szívemet előtte, hogy adjam tudtára szóval azt, a mit régen ki kellett olvasnia szememből, hogy szeretem, hogy meghalok érte?

Még egyszer kérem, ne beszéljünk most erről.

De beszéljünk! Meg kell tudnom soromat, mely az ön választótól függ.

De hogyan válaszoljak én önnek e kérdésre, mikor személyesen csak rövid három hónap óta, de hirtől, mások után mint nagyon lobbanékony embert, mint szép számu kalandok hőst ismerem. Hogyan válaszoljak én önnek, mikor nem lehetek biztos abban, hogy vajon egy félórával ezelőtt nem ugyanazon szavakat intezte-e valakihez, akit én nem ismerek?

Nem neheztelek ezért a föltevésért, Margit. Azt mondták önnek, hogy lobbanékony vagyok, ez igaz. Teljes életemben hamar tudtam hevülni a szépért, az is igaz, hogy voltak rövid ideig tartó viszonyaim, kalandjaim — melyik fiatal embernek ne lennének? — de a szerelemről, eddig nem gondolkodtam soha, igaz szerelmet szívémben nem éreztem soha. De mióta önt ismerem, tudom mi a szerelem. Széjjel tép-

az új pap áldásában. — Az ünnepély legkiemelkedőbb pontját Horánszky István, verebélyi segédlelkésznek — az általánosan ismert jó szónoknak — új pap-társához intézett, jól átgondolt, szívhez szóló beszédje képezte. — Midőn az új papot pályáján üdvözölnök, el nem mulaszthatjuk, azon óhajunknak adni kifejezést: vajha benne nemcsak az egyház, hanem a haza is „jó pástort“ nyert legyen! — **Vadászati területbérlek** figyelmébe. A pénzügyi közigazgatási bíróság következő elvi jelentőségű határozatot hozott: Ha vadászati területbérlek hitelesen beigazolja azt, hogy a bérletből jövedelme nincsen, a bérlet körülményeinél fogva a III. oszt. kereseti adó alól bérlete után kihagyható.

— **Bende Imre** besztercebányai püspök már is megkezdte áldásos apostoli működését. A múlt héten a besztercebányai kath. leánynevelőt és a papnevelő intézetet látogatta meg. Pünkösd vasárnapján Besztercebányán a bérmálás szentségét közel 1300 hívőnek osztotta ki, mely reggeli 8 órától délutáni 1 óráig tartott.

— **Utazás Fiuméba.** A magyarországi tüzoltók VII. nagy-gyűlésüket az idén augusztus hónapban Fiumében fogják megtartani. Miután ez utazás a lehető legolcsóbban lesz eszközölhető, azok kik e kirándulásban résztvenni akarnak, egy frt előleges díj lefizetése mellett a helybeli önkéntes tüzoltóegylet főparancsnokánál jelentkezzenek.

— **A hadköteleseket** figyelmeztetjük, hogy jövőben mindazon hadköteles egyének, kik a hadseregbe (haditengerészetbe), illetőleg a póttartalékba és a honvédségbe be nem sorolhatók, a népfelkeltési szolgálatra való alkalmasságuk tekintetében osztályoztatni fognak, minek folytán azon hadkötelesek, kik az első és második korosztályban a védkötelezettség alól magukat mentesíteni akarják, szintén kötelesek a sorozó bizottság előtt megjelenni. A sorozó lajstromból ennek folytán az illető csak akkor törölhető, ha a népfelkeltési szolgálatra még fegyver nélkül is teljesen alkalmatlan. A népfelkeltési szolgálatra való alkalmasság tekintetében a honvédség képviselője határoz s e lajstromból való kitörés ennél fogva csak az ő beleegyezésével történhetik meg. Hogy a hadköteleseknek a népfelkeltési szolgálatra való alkalmassága megítélhető legyen, azok három csoportba fognak osztani, aszerint, amint azok képesek fegyverrel, vagy anélkül szolgálni, vagy pedig a szolgálatra teljesen alkalmatlanok. Ezen rendelkezések már az ideai sorozás alkalmával lépnek életbe.

— **Iszakkosság áldozata.** Kis (Duzlai) Sándor lévai illetőségű, elzúllott hajléknélküli napzáró f. évi május 28-án este bepálinkázva a városból kifelé ballagott, a határban éjjeli szállást keresendő. Utközben azonban, midőn a „Czigányka“ nevű dülön átvonuló vizárkon akart keresztül menni, a hidról lebukott, s ott lelte halálát.

— **A vöröskereszt-egyleti betegápolók** tanfolyama. A vöröskereszt-egylet budai Erzsébet-kórházában f. évi július 1-én új betegápolónői tanfolyamot nyit. Az üresedésben levő 12 helyre pályázhat minden feddhetlen erkölcsű egészséges nő 20—40

tem minden viszonyom szálaít, kiirtottam szívemből a könnyelmű, léha érzelmeket s azóta az ön angyali arca tölti be szívemet, mosolya éltet, pillantása megremegtet, kézszeritása forrongásba hozza véretem, s érzem, ha elüz magától, megfoszt ezektől: életemtől foszt meg. Esküszöm, Margit, hogy mióta ismerem, meghaltam mások számára, s ha esküm után képesnek hisz arra, hogy önt egy hosszú életen át boldogítsam, ha nem csalódtam a sok apró jelben, a melyekből édes gyönyörrel azt következtettem annyiszor, hogy maga is szeret engem, úgy esdve kérem, mondja meg most: hisz e nekem, akar-e nőm lenni?

... Hiszek... akarok...
A mint ezekből, a Margit ajkáról halak ellebbent szavakból látható, Jenő szöklata nem maradt hatás és eredmény nélkül. A győzelmes ifjú neki is készülődött komolyan, hogy azokra a piros ajkakra hirtelenében egy briliáns csokot nyomjon, s bizony mondom, hiába való lett volna minden tiltakozás, menten megteszi ezt, ha a szóbalány be nem lép e pillanatban. Egy ezüst tálcán több levelet hozott, s egyet Margitnak nyújtott, a többi Jenőnek.

Itt volt a levélhordó és átvettem tőle az ügyvéd ur leveleit is.

Vigyen el az ördög — gondolta magában Jenő, s a hogy a szóbalány visszavonult, zsebébe készült gyűrmi a leveleit, mikor Margit pillantása megakadt a legfelső levélen.

Ah, nőírás!... kiáltott fel önkénytelenül s rámutatott a borítékra.

Jenő megnézte levelét. Láthatólag zavarba jött, az írást már látta valahol,

életév között. A folyamodványok az egy-let igazgatóságához (Budapest, II. Lánchíd-utca 1. szám) legkésőbb június 15-ig intézendők és a következő okmányokkal szerelendők fel: a) keresetlevél, illetőleg anyakönyvi kivonattal, b) ha az illető kiskorú vagy férjezett, a férjnek, szülőknek vagy gyámnak beleegyezésével; c) erkölcsi bizonyítvánnyal; d) hiteles bizonyítvánnyal arról, hogy magyarul, esetleg németül beszélni, írni, olvasni tud s kellő felfogási készséggel bír; e) hatósági bizonyítvánnyal a folyamodó családi viszonyairól és foglalkozásáról; f) egészségi és himlőoltási bizonyítvánnyal. A részletes feltételek iránt az egyleti igazgatóság készséggel ad felvilágosítást.

— **Rövid hírek.** — **Időjárás.** A jövőhöz: nyugaton itt-ott esővel változó, keleten többnyire derűs idő várható, kevés hőváltozás mellett. — **A népfelkeltés felszerelése** folyik most országsszerte. Az első korosztály szükségleteire kiírt pályázat május hóban járt le s a kész ruházati s egyéb felszerelési cikkek ez idő szerint szolgálatba a munkát vállalt iparosok a kerületi honvédpáncsnokságokhoz. — **A kivándorlás** ellen a belügyminiszter újabb megszorító rendeletet adott ki. — **A király** Bohus Zsigmond, Gáll József és Zichy Antal országgyűlési volt képviselőket a főrendiház élethossziglani tagjaivá nevezte ki. — **Belgiumban** a pünkösti ünnepek nagyobb zavargás nélkül folytak le. A szocialista mozgalom mindazáltal nem pihen. — **New-Yorkban** a tramvaj-társaság istállóit, az összes vagonok mintegy 1600 lóval légtettek. A kár több egy millió dollárnál. — **Glasgow mellett** a kőszénbányában bányaléggrobbanás történt, melynek következtében 200 munkás temetett el. — **Temes és Torontálmegyékben** az árvíz negyven falut 150,000 hold földdel borított el. — **József főherceg** honvédfőparancsnok e héten két napot töltött Nyírában, hol szemlélt tartott a honvéd-tanzászlóalj fölött. — **A belügyminiszter** rendeletet bocsátott ki, melyben inti a törvényhatóságokat, hogy a választások alkalmából vélemények szabad nyilvánítására ügyeljenek, másrészt az izgatásokat akadályozzák. — **Az 1864-diki osztrák államsorsjáték** elsei húzásánál a főnyeremény az 1950 sor. 66. számára esett, a második nyeremény az 1950 sor. 85 számra, harmadik a 3606 sor. 52 számra. — **Az Aetna** tűzhányó ismét nagyon háborog s úgy látszik, nagy kitörés van készülében.

— **50,000 forintra** rug a Kinesem-sorsjáték főnyereménye, melynek még ezenkívül 4874 nyereménye van, s ez által rendkívül kedvező nyeremény-kilátást nyújt, miért is nem mulaszthatjuk el t. olvasóink becses figyelmét e sorsjátékra különösen felhívni.

APRÓSÁGOK.

— **Rovatvezető:** Zuhany. — Tudod hová megyek a nyáron fűrdőbe? Marienbadba. Jeroda te is Gizella! — Jaj, lellem, nagyon sajnálom, én már nem mehetek oda, mert már azt mondtam a férjemnek, hogy a mellem fáj... hát valószínűleg Gleichenbergbe megyünk... miért is nem szóltál hamarabb?...

ismerős volt előtte, de nem jutott eszébe, hogy honnan. Hirtelen elhatározással Margit felé nyújtotta a levelet.

Olvassa el, győződjék meg, hogy igazat mondtam, három hónap óta nőnek levelet nem irtam, s ha ez a levél női kézből ered is, csak szavaim igazságát fogja bizonyítani.

Margit pirulva toltá vissza a feléje nyújtott levelet, nem akarta felbontani.

De most már kérem, követelem, hogy átolvassa — sürgette Jenő, s letépve a borítékot, átnyújtotta a levelet Margitnak.

Nebány gyenge tiltakozó kísérlet után győzött a női kíváncsiság, Margit átvette a levelet, átfutotta, s aztán — egy halk sikolylyal visszadobva Jenőnek, zokogva temette arcát a pamlag vánkösába.

Jenő könnyen megmagyarázható zavarral vette fel az elhajított levelet és bepillantott. A levél Budán kelt és hangzott a következőképen:

„Imádot Jenő! A küldött mellűt megkaptam s küldök érte millió pusztit és ölelést. A mint átjössz, természetben fogod megkapni azokat. Tökéletesen el vagyok ragadtatva, megmutattam a mellűt Tininek, képzelheted, az irigység majd megette. De hálás is lesz örökre és hű marad hozzád szerető — Miczikéd.

U. I. Ebben a pillanatban kaptam újabb levelet, a melyben azt írod, hogy elutazol hosszabb időre. Furesa! kérek magyarázatot“ fentebbi.

Jenő e sorok átolvasása után nem tudta ébren van-e, vagy álmodik. Tökéletesen bambán bámult a levélre, s csak Mar-

Kicsipett. — Ejnye, de kicsiptél Mórész! Hát akadt valami állásod? — Beléptem egy banküzletbe. — Éjjel?

Megvárja. — Mamácska, boesáss engemet is azokhoz a fiukhoz cigánykerékert hányui. — Jaj, kis lányoknak az nem illik. — No jó, megvárom hát, míg nagy leszek.

TANÜGY.

Iskolai értesítés.

I.
A helybeli k. r. főgymnasium I—VII. osztályában a folyó tanév végén tartandó szakvizsgálatok a következő sorrendben fognak megejteni:

június 13-án a hittanból mind a VII. osztályban;

június 16-án a nyelvekből az I. osztályban, a reáltantárgyakból a VII-ikben;

június 18-án a nyelvekből a II. osztályban, a reáltantárgyakból a VI-ikben;

június 20-án a nyelvekből a III. osztályban, a reáltantárgyakból az V-ikben;

június 21-én a nyelvekből a IV. osztályban, a reáltantárgyakból az I-ben;

június 22-én a nyelvekből a VII. osztályban, a reáltantárgyakból a II-ikben;

június 23-án a nyelvekből a VI. osztályban, a reáltantárgyakból a III-ikben;

június 24 a nyelvekből az V. osztályban, a reáltantárgyakból a IV-ikben.

Léván, 1887. június 4.

A főgimnasiun igazgatóság.

II.

A lévai állami tanítóképezdében 1886/7. ik tanév végével tartandó zár- és tanképesítő vizsgák rendje:

Június hó 13-án IV-ed évesek vizsgája minden tantárgyból.

Június hó 16-án gyakorló iskolai tanulóké minden tantárgyból.

Június hó 17-én hittani vizsga minden évfolyamban.

Június hó 18—20 és 21-én I. II. III. évfolyambeli növénydekek vizsgái.

Június hó 23 s következő napjain tankepesítő vizsgálat.

Léván, 1887. június 2.

Az igazgatóság.

III.

Meghívó.

A „Léva és vidéke“ róm. kath. néptanítói egylet reudes közgyűlését f. évi június hó 15-én délelőtti fél 10 órakor Léván a róm. kath. néptanoda szokott helyiségében tartja meg, melyre az egylet mindennemű tagjai s tanügybarátok tisztelettel meghívtnak. A közgyűlést megelőzi a helybeli plébánia teplomban a sz. mise áldozat bemutatása.

A közgyűlés tárgyai a következők:
a.) Elnöki beszéd, és a választmány évi jelentésének tárgyalása.

b.) Tiszteletbeli tagok felvétele.

c.) A 12 választmányi tag megválasztása.

d.) A számadások megvizsgálása s a következő költségvetés megállapítása.

git zokogástól fuldokló hangja ébresztette fel.

Távozzék uram!

De Margit! esküszöm.

Ne esküdjék, nem akarok hallani semmit, az imént is esküdtél, s meglopta bizalmamat.

Én nem értem...

De én értem... igazuk volt, a kik önt kalandhősnek mondták. De én nem leszek hősnője... távozzék, hagyjon el...

Jenő dühösen tekintett a levélre, és hirtelen felkaczagott.

Margit! ide nézzen!

Margit megütödvé, megsértödvé emelte fel fejét, önkénytelenül oda nézett, a hová Jenő mutatott: a levél datumára és — lepergő könyein át áttört piros ajkainak engesztelő mosolya. Letörölte könyeit, hogy jobban láthasson.

A levél három hónappal az előtt kelt. A budai posta nyilván nem akarta kitenni a Dunán való átkelés bizonytalan esélyeinek, s hátrafelé indította utnak a levelet, a mely így addig utazta körül a világot, míg végre Pestre ért anélkül, hogy a Dunán át kellett volna szállítani.

Margit kis kezeit félig könyezve, félig mosolyogva nyújtotta Jenő felé:

— Megbocsát Jenő?

Neked szivesen, ezer örömmel, drága Margitom, de a m. kir. postának, a miért így rábíjlesztett, soha, de soha megbocsájtani nem fogok!

Várkonyi.

e.) A kitűzött tantételek s az osztatlan népiskola lezkerendjének megvitatása.

f.) Indítványok, s egyéb ügyek elintézése.

Kelt Csejkön, 1887. május 31.

Az elnökség megbízásából:

Hlaványi János

egyl. jegyző.

LEVELEZÉS.

Léva, 1887. június hó 1-én.

Tek. Szerkesztő ur!

Becses lapjának legutóbbi számában „lelmes orvos“ jelszó alatt egy közlemény jelent meg, mely szerint egy amerikai orvos villamossággal borotvál? s így a szép nemnek annyira nem kedves bajszot eltávolítja stb.

A mily hasznos is az ismeretterjesztés egyáltalában, mindazon által nem tagadható az sem, hogy ily, rövid kivonatos közlemények az illető dologról gyakran csak homályos vagy épen hamis fogalmakat szülnek és tisztán ez oknál fogva bátorodom a következő felvilágosító sorok közzétételére fölkérni.

Tény az, hogy a hajnak villamossággal való gyökeres eltávolítása amerikai találmány. Mintegy 5—6 éve lehet, hogy az eljárást bizonyos Dr. Heitzman Károly, Bécsből Amerikába kiszármazott orvos tette közzé. Azóta nemcsak Amerikában, hanem Európában is — Bécsben, Budapesten is gyakoroltatik, — sőt nem is szükséges oly messze menni, mert nem kételkedem, hogy Léván mindegyik orvos nem csak ismeri, de alkalmazásához is ért.

Tudvalevő dolog, hogy a haj, ha erővel kiszakítatik újból megnő; s ez természetes is, mert erőszakos kihúzásánál csak maga a hajszál távolítottatik el, de töve, életető gyökere, a bőrszövetnek alkotó részét képezvén, benn marad és új hajszálat növeszt. Ha a hajnövést megakarjuk akadályozni, nem csak a hajszálat kell eltávolítanunk, hanem egyuttal meg kell semmisíteni a haj gyökerét is s e célra alkalmaznunk kinalkodik a villamos áram. — Egy meghatározott erősségű villamtelep egyik pólusa finom, de nem hegyesített tübbel végződik; e tüt a hajszál mellé körülbelül 1 milliméter mélységre bevezetjük a hajtűszöbe. A második pólust a test más részére — mondjuk a mellestronra — illesztvén, a villamos áram körülbelül 1/2—1 percznyi idő alatt alig érezhető gyenge csipés okozása mellett, megsemmisíti, tönkre teszi a haj gyökerét, a hajszál kihull és többé e helyen nem nő. Így kell banni minden egyes hajszállal és a mennyire értesültem Heitzman maga egy ülés alatt 10—15 hajszálnál többet nem távolít el.

Az eljárás tehát kissé lassunak mondható és a „borotválás“tól talán némileg elütő is; mindazonáltal célravezető, mert a hol nem kedves a bajsz vagy szakáll — barba ingrata — gyökeres eltávolításáról van szó — mint nőknél pl. — ott egyuttal alig kell többet eltávolítanunk 300—400 hajszálnál s így kellő kitartás mellett a kívánt eredmény 2—3 hét alatt biztosan el is érhető.

Szívélyes tisztelettel

Dr. F. I.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Értesítés.

A lévai m. kir. honvéd- és polgári lövészegylet f. évi május 22-ére tervezett díjlövészetét kedvezőtlen időjárás miatt elhalasztani kényszerülvén, azt ma, az az június 5-én, vasárnap délután 3 órakor fogja megtartani, mely alkalomra úgy az egylet r. tagjait, mint a lövészet kedvelőit szívélyesen meghívja

a lövészegylet választmánya.

Nyiltér. *)

Figyelmeztetés.

Van szerencsém a nagyérd. közönséget értesíteni, hogy közbejött akadályok folytán műtermemnek a nyári hónapokra Vilnyére tervezett áthelyezése

elmarad,

ennél fogva felvételeket egész nyáron át bármely időben eszközölhetek.

Léván, 1887. május 14.

Kiváló tisztelettel

Licskó János

fényképész.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: Kónya József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 8 frt 40 kr — 8 frt 70 kr. Kétszeres 6 frt 40 kr — 6 frt 80 kr. Rozs: 6 frt 70 kr — 7 frt — kr. Arpa 5 frt 50 kr. — 6 frt 20 kr. Zab. 5 frt 40 kr. 5 frt 70 kr. Kukorica: 6 frt — kr 6 frt 30 kr. — Bab: 5 frt 60 kr. 6 frt — kr. Lenese-6 frt 20 kr. 6 frt 80 kr. Köles — frt — kr — frt — kr.

Senki se használja, míg tudakozódás
útján nem értesül:

Brandt R. gyógyszerész svájci lab-
dacsainak kitűnő hatása felől és erre elég
alkalmat nyújtanak az ezrekre menő köszö-
nő és hála nyilatkozatok. Ára dobozonként
70 kr s kapható minden gyógyszerárban.

7 arany és ezüst érmet
nyert
legjobb
KÉZI HARMONIKA
Ariston, Eufonium, Melyfon, és
ezek hangjegyei.
Cziterák 8 frt 50-től 80
forintig.

Különösen ajánlja legújabb patent
hangverseny cziteráit, mindennemű
hangszereit, hegedű, fuvola, klari-
nét, szájharmonikáit, occarináit, ze-
nélő albumait stb.

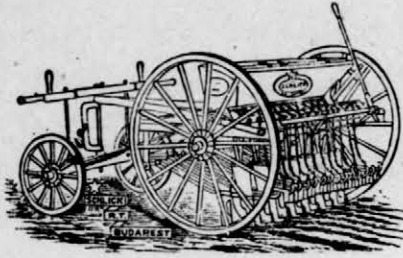
TRIMMEL N. JÁNOS
harmonika gyár és hangszer-raktár.
BÉCS.

Képes árjegyzékek harmonika és hangsze-
rekről ingyen és bérmentve. — Színezett ár-
jegyzékek ismétlődőknak 1 frt előleges be-
küldés mellett.

SCHLICK-féle VASÖNTŐDE és GÉPGYÁR-

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN,

Központi iroda: VI. Váci körút 57. — Gazdasági géosztály: Külső váci-ut 1696—1699

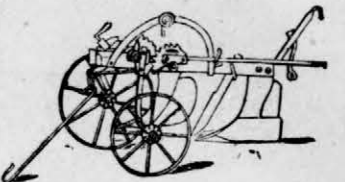

SCHLICK-féle szabadalmazott „TRIUMPH“

sorvetőgépek.

Legnagyobb kitüntetés a vetőgépre:

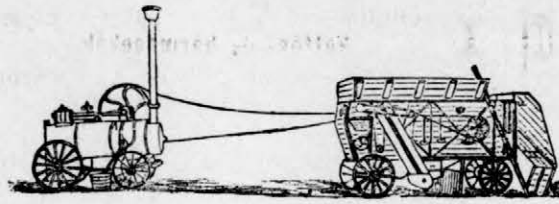
arany diszokmány a hatvani nemzetközi ekeversenyen.

SCHLICK-féle szabad. egyes-, rayol-,
kettős- és hármasekék.

2 első díj. aranyérem és még három
egyéb kitüntetés.

SCHLICK- és VIDATS-féle ered. egyes
ekék kapáló, töltő- és porhányító-
ekék.

Gőzcséplők, járgánycséplők, gabona-
rosták, örlőmalmok, takarmánykészítő-
és egyéb gazdasági gépek.

Előnyös fizetési feltételek.

[Legolcsóbb árak. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Képviselet Léván: Kern testvéreknél.

HUZÁS

már e hó 24-én.

Kincsem Sorsjegyek à frt

11 sorsjegy	10 frt
6 sorsjegy	5 frt 50 kr.

Főnyeremény készpénzben

50.000 forint

Továbbá **10.000** forint **5000** forint 20% levon. | **4875** Pénznyeremény

Kincsem Sorsjegyek kaphatók

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában: Budapest, Váci-utca 6. szám

és e lap kiadóhivatalában.